

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ اگست ۲۰۲۳

فشار پاکستان و زرنگی طالب!

پنجشنبه - ۱۹ اسد ۱۴۰۲ - کابل: هر گاه به خبرهای مهم در روزهای اخیر دقت نموده باشید حتماً متوجه شده اید که دولت پاکستان از دو طریق یکی زبان زور توسط مقامات نظامی آن کشور و دیگری زبان سیاست با زبان سیاست مداران پاکستان، تلاش دارد شخص ملا هیت الله امیرالمؤمنین نظام ملا سالار را وادار سازد، تا با نوشیدن جام زهر، مخالفت، جنگ و هر نوع عملیات نظامی در پاکستان را حرام اعلام دارد، در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- نخستین نکته ای که در فشارآوری از جانب پاکستان می باید مطرح گردد انگیزه و عامل این خواست از جانب پاکستان است. درک این نکته از آن جایی اهمیت پیدا می نماید که بدانیم حاکمیت طالب و نظام ملا سالار در کل، خلاف نوع خلافتی که "داعش" ادعای ایجاد آن را داشت و قبول سلطه خودش را بر تمام مسلمانان جهان فرض می دانست، هیچ گاهی ادعای فرا مرزی ننموده، نه ملا هیت الله را خلیفه و یا امیر کل جهان اسلام اعلام داشته و نه هم از مسلمانان جهان خواستار بیعت به وی بوده اند بلکه مشخصاً نامبرده را امیر کشور افغانستان و به گفته خودشان "امارت اسلامی افغانستان" اعلام داشته و از آن طریق قبول امرش را بر "اتباع افغانستان" فرض دانسته اند.

این که با وجود چنین درک روشنی، چرا باز هم دولت پاکستان تلاش دارد تا ملا هیت الله را وادار سازد که جنگ و جهاد در پاکستان را حرام اعلام دارد و عملاً به کاری که در حوزه صلاحیتش نیست دخالت ورزد، به نظر من عمدتاً دو دلیل دارد:

دلیل نخست تلاش دولت پاکستان جهت فرار از پذیرش مسؤلیت های خودش در تأمین امنیت پاکستان و حل مشکلات مردم و مخالفان داخلی خودش از طریق دموکراتیک می باشد. دولت پاکستان با ارتباط دادن تأمین امنیت پاکستان به امر یکی از مزدوران قلاده به گردنش، تلاش می ورزد تا ناکامی ها و ناتوانی های خودش را به گردن به اصطلاح "بزبلاگردان" ش بیندازد و خود را از زیر فشار و ضربات احتمالی خلق پاکستان برهاند.

دومین دلیل دولت پاکستان از تزئید فشار بر طالب و نظام ملاسالار تا جنگ در پاکستان را حرام اعلام بدارد پیروی از یکی از سیاست ها و چالهای بانیان پاکستان یعنی دولت انگلیس می باشد. چال و سیاستی که برای قرنهای در منطقه کارائی و برد داشته سیاست "تفرقه بینداز و حکومت کن" بوده است.

دولت پاکستان با حرکت از این واقعیت که بین طالب افغانستان و طالب پاکستان نه تنها نزدیکی و برادری اعتقادی وجود دارد بلکه از لحاظ قومی نیز عمدتاً مرکب از اقوام پشتون دو طرف خط دیورند می باشند و از آن بالا تر در جریان ۲۰ سال اخیر در بستر عملی با یک دیگر شان جوش خورده، همیشه یکی به کمک دیگری شتافته، خادم و حامی یک دیگر بوده اند، اکنون می خواهد ملا هیت الله را وادار سازد تا با حرام اعلام داشتن جنگ در پاکستان و نفی ارزش های جهادی آن، به علاوه آن که در کل "تحریک طالبان پاکستان" را از حمایت بالقوه میلیونها پشتون محروم سازد، مناسبات تحریک طالبان پاکستان را به طالب و نظام ملاسالار نیز به هم زده، آنها را مقابل یک دیگر شان قرار دهد.

۲- طالب و نظام ملاسالار که خود در زهدان چرکین نهاد های استخباراتی دور و نزدیک تولد، رشد و به قدرت رسانده شده است، متوجه این حساسیت شده و می داند که پاکستان می خواهد به اصطلاح "پیش پنج هم پنج و پیش صاحب پنج هم پنج" بگوید. از همین رو آنها در عین حالی که از تحریک طالبان پاکستان حمایت فعال و گسترده می نمایند و عملاً افغانستان را به پناهگاه و آموزشگاه امن افراد آن نهاد از افراد عادی گرفته تا کادر ها و رهبران آن مبدل نموده است و از آن طریق از هندوستان نیز پول به دست می آورد، در فتوا های خودش همان چیزی را می گوید که هم لعل به دست آید و هم دل یار نرنجد.

یعنی به جای این که هر نوع جنگ در پاکستان را حرام اعلام بدارد و در نتیجه جنگ "تحریک طالبان پاکستان" را نیز حرام و نامشروع اعلام بدارد، به صورت بسیار واضح و مشخص رفتن و شرکت اتباع افغانستان را به پاکستان و شرکت در آن جنگ را خلاف دستور خودش حرام تبلیغ می دارد. این یعنی هرگاه پاکستانیها و تروریست های سراسر جهان بخواهند در پاکستان بجنگند، از نظر ملاهیت الله آن جنگ حرام نیست، فقط افغانها حق ندارند در چنان جنگی حصه بگیرند.

۳- طالب با این ترفند نه تنها پیوند خودش را با تروریست های اسلام گرای سراسر جهان حفظ می دارد، بلکه می خواهد خود را پایبند موافقتنامه دوحه نیز نشان دهد و در عمل به اثبات برساند که از افغانستان هیچ تروریستی به هیچ یک از کشور های همسایه و یا جهان اعزام نموده و نخواهد نمود.

این را هم باید بدانیم که برای طالب اتخاذ و اجرائی ساختن چنین سیاستی کار آسانی نیست. آنها ناگزیر خواهند شد بین متحدین منطقه ئی و حرکت جهانی افراط گرائی در یک طرف، و دولت پاکستان در طرف دیگر یکی را انتخاب و نتایجش را نیز بپذیرند.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!